

[Glønborg]

friere spil, hvis ikke NATO havde fungeret så godt, som det har.

Derfor er der også god mening og sammenhæng i de to elementer i den dagsorden, vi er med til at foreslå. At fastholde vor holdning til NATO betyder også at arbejde for, at der fortsat bruges så få ressourcer som muligt for at opretholde sikkerheden.

Drøftelsen i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg skal dreje sig om den fremtidige udvikling, og jeg vil da gerne allerede her røbe, at jeg på Kristeligt Folkepartis vegne i udvalget vil arbejde for, at NATO som den eneste tilbageværende forsvarsalliance af betydning skal prøve at forhandle sig frem til en hurtigere nedrustning end tidligere aftalt.

Desuden vil jeg arbejde for, at vi på trods af alle våbenkræmmeres pression prøver at overføre en større del af ansvaret for de enkelte landes sikkerhed til De Forenede Nationer.

Kristeligt Folkepartis program for en langsigtet fredspolitik siger:

»På grund af menneskets egenkærlige natur må ethvert samfund – også det globale – have en øvrighed. Kristeligt Folkeparti ønsker de enkelte landes eget styre bevaret, men målet må være, at ligesom den enkelte dansker kan leve ubevæbnet i tillid til landets øvrighed, skal landene efterhånden kunne lade de nationale militærstyrker afløse af FN-styrker, som garanterer de enkelte landes sikkerhed. Derved vil størstedelen af de umådelige mængder arbejdskraft og materiel, som bruges i rustningskapløbet, kunne bruges til direkte gavn for mennesker.

Målet er fjernt, og vi når det måske aldrig, men det fritager os ikke for pligten til at arbejde os hen imod det.«

Det er vort mål på lang sigt. På vejen mod dette mål kunne jeg da nemt forestille mig, at det ville være hensigtsmæssigt at ændre det geografiske område, som NATO kan operere i. Globalt set kunne det føre til mindre militæradgifter, så jeg vil også være åben for en drøftelse af det spørgsmål hvor som helst. Hele arbejdet kan føre til nedsættelse af forsvarsudgifterne, og jeg håber virkelig, at det kan ske hurtigt.

Mens jeg ikke vil holde hånden over våbenkræmmerne, er jeg naturligvis optaget af de arbejdspladser i forsvaret, som vil forsvinde med nedsættelse af forsvarsudgifterne. Men jeg har stor respekt for den uddannelse, som officerer

og andet personel i forsvaret har fået. Den kan heldigvis bruges til meget andet end krig.

Jeg er sikker på, at f.eks. en flok danske majorer vil være fortræffelige civile rådgivere og ledere i det hjælpearbejde med genopbygningen af et demokratisk samfunds- og erhvervsliv i Østeuropa, som vi bl.a. skal drøfte som næste punkt på Tingets dagsorden i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg er lidt ked af, at hr. Glønborg ikke tog stilling til det, der egentlig var forespørgsels tema. Hvordan stiller Kristeligt Folkeparti sig til en udvidelse af NATO's område? Det ville jeg egentlig så gerne have oplyst. Hr. Glønborg siger, at vi skal bruge så få kræfter som overhovedet muligt på forsvaret, at det er meget bedre at få fødevarer og daglige forbrugsvarer og kulturelle aktiviteter osv., og det er jeg fuldstændig enig med hr. Glønborg i. Men hvorfor går vi så ikke i gang i Danmark? Det er da ikke mere end en uge siden, at Kristeligt Folkeparti sad oppe i Finansudvalget og stemte for 350 mio. kr. til renovering af ubåde. Og vi har lige fået hele den østtyske marine – jamen hvad skal vi da med de skibe? Hr. Glønborg har glemt, at den østtyske marine jo nu er blevet, om jeg så må sige vores – den er i hvert fald på NATO-siden. Hr. Glønborg har fuldstændig og fundamentalt glemt, at situationen i Europa i dag er en grundlæggende anden, end den var for bare 3 år siden.

Østtyskland, som havde Warszawapagtens stærkeste forsvar, er jo blevet vores! Hr. Glønborg glemmer, at Polen er på vej til os. Når Polen alligevel hælder sig lidt til Sovjetunionen, hænger det sammen med, at kansler Kohl ikke kunne tage sig sammen til at anerkende Polens vestgrænse, så man forstår måske godt, at polakkerne har lidt ondt i maven en gang imellem. Hr. Glønborg glemmer, at Tjekkoslovakiet og Ungarn er på vej i vild flugt mod Vesten, og at Warszawapagten er opløst. Kunne vi da ikke gå i gang med at spare, så vi kunne bruge nogle af alle disse militære midler, hr. Glønborg taler om, til noget fornuftigt? Men som sagt er det mindre end en uge siden, at Kristeligt Folkeparti sad i Finansudvalget og stemte for renovering af ubåde – det var såmænd en lille klatskilling på 350 mio. kr., der skulle anvendes til det. Lad os da få sparet, hvis det er det, det drejer sig om.